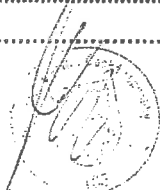

MVCRP016HSLW

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 14. 9. 2015
podpis:

V Praze dne 7. září 2015
Č.j.: MV-102143-4/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0456 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal nar. } Dubove - Ukrajina, státní občan Ukrajiny, trvale bytem (dále jen „žadatel“), právně zastoupen n, advokátem se sídlem - , (dále jen „právní zástupce“), rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 1. 4. 2015, č.j.: VS-2931/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o**:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění

I.

Žadatel podal žádost prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje. Na území České republiky se zdržuje od roku 1996, ode dne 4. 12. 2001 mu zde byl povolen trvalý pobyt. Žadatel je podruhé ženatý. Z prvního manželství má dceru , státní občanku Rakouska, z druhého manželství uzavřeného dne 28. 11. 2001 se státní občankou České republiky, nar. , se dne narodil syn , státní občan České republiky.

II.

V obdobích od května 2003 až prosince 2005 a ledna 2007 až října 2009, byl žadatel zaměstnán v několika společnostech. Dle registračních údajů Všeobecné zdravotní pojišťovny (dále jen „VZP“) byl žadatel v období od prosince 2001 až dubna 2003, ledna až prosince 2006 a listopadu 2009 až prosince 2010, veden u VZP v kategorii osob bez zdanitelných příjmů. Od měsíce ledna 2011 až do současné doby vykonává žadatel funkci ředitele správy pohledávek u společnosti ...

Vypraveno dne:

11-09-2015 dr. Voigt

, a.s., (dále jen „společnost“), se kterou má rovněž uzavřenu nájemní smlouvu na užívání bytu v místě trvalého pobytu po dobu trvání jeho zaměstnaneckého poměru u společnosti.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

K požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatel však nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, daně a pobyt cizinců v České republice.

Uvedenou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadatelů prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra žadatelů nespĺnění výše citované zákonné podmínky neprominulo, a proto jeho žádost svým rozhodnutím ze dne 1. 4. 2015 zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad, ve kterém uvádí, že napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra považuje za nesprávné, neboť porušení povinností žadatele nebylo hodnoceno z hlediska proporcionality a napadené rozhodnutí dostatečně nepřihlédlo k závažnosti porušení zvláštního právního předpisu a k okolnostem podstatným pro zhodnocení jeho závažnosti.

V rozkladu je dále poukazováno na splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. a) c) a d) zákona o státním občanství.

Ve vztahu k posouzení podmínky pro udělení státního občanství České republiky Ministerstvem vnitra ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, odkazuje žadatel v rozkladu na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 13. 3. 2008, č.j.: 5 As 51/2007 – 105.

K vyčíslenému nedoplatku pojistného na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) a s tím souvisejícím penále v napadeném rozhodnutí Ministerstva vnitra, se žadatel domnívá, že byt je zřejmé, že žadatel porušil povinnost včas uhradit pojistné, tak vzhledem k velmi nízkým částkám nedoplatků nelze při aplikaci testu proporcionality dojít k závěru, že došlo k nespĺnění podmínky pro udělení státního občanství České republiky.

Na zásadu proporcionality se rovněž žadatel odvolává v souvislosti s vyčíslenými nedoplatky v napadeném rozhodnutí v oblasti daně z převodu

nemovitostí a daně z nemovitých věcí. K tomu doplňuje, že nedoplatek na dani z převodu nemovitostí byl žadatelem uhrazen před vydáním napadeného rozhodnutí, a proto při dostatečném přihlednutí k závažnosti porušení zvláštního právního předpisu a k okolnostem podstatným pro zhodnocení jeho závažnosti nelze dojít ze strany Ministerstva vnitra k závěru, že došlo k nesplnění předmětné zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky.

K neohlášení poškozeného průkazu o povolení k trvalému pobytu ve stanovené lhůtě se žadatel domnívá, že přestože je zřejmé, že porušil povinnost včas ohlásit tuto skutečnost orgánům cizinecké policie, tak vzhledem k tomu, že k těmto skutkům došlo téměř před 10, resp. před 7 lety, nelze opět při aplikaci testu proporcionality dojít k závěru, že došlo k nesplnění předmětné zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky.

Žadatel se dále v rozkladu vyjadřuje k pracovní integraci žadatele na území České republiky, kterou Ministerstvo vnitra shledalo v napadeném rozhodnutí jako ne plně dostačující a rovněž k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 16. 6. 2010, který nabyl právní moci dne 21. 10. 2010.

V souladu s výše uvedeným žadatel poukazuje na aplikaci ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, dle kterého může Ministerstvo vnitra v případech hodných zvláštního zřetele prominout nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Přestože se žadatel domnívá, že ze strany žadatele nedošlo k nesplnění výše citované zákonné podmínky, tak v příloze rozkladu přikládá poděkování Dětského domov: [redacted] za sponzorský dar a poděkování [redacted] za velkorysý dar na zřízení babyboxu v Nemocnic [redacted], z nichž vyplývá, že žadatel není lhostejný osud společenství občanů České republiky a jako dárcce je účasten na financování obecně prospěšných projektů, čímž se mj. podílí na zachraňování životů novorozenců v České republice.

Žadatel rovněž v rozkladu uvedl, že vychovává nezletilého syna občana České republiky, který je na základě podaného návrhu k příslušnému soudu matkol [redacted] a svěřen do jeho péče.

Na základě skutečností uvedených v rozkladu tak žadatel v souladu s ustanovením § 152 odst. 5 písm. a) správního řádu navrhuje, aby ministr vnitra napadené rozhodnutí změnil tak, že se žádosti žadatele vyhovuje.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let, nebyl v posledních pěti

letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Krajským úřadem Středočeského kraje prokázal znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel neprokázal splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnil povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, daně a pobytový režim cizinců na území České republiky.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

V souvislosti s námitkou, že porušení povinností stanovených v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nebylo hodnoceno Ministerstvem vnitra z hlediska proporcionality a napadené rozhodnutí dostatečně nepřihlédlo k závažnosti porušení zvláštního právního předpisu a k okolnostem podstatným pro zhodnocení jeho závažnosti, se ministr vnitra domnívá, že v předmětném případě, kdy žadatel měl od roku 2002 neustále nedoplatky na pojistném, které dosahovaly řádově tisíců až desetitisíců Kč, jak vyplývá z vyúčtování pojistného VZP ze dne 18. 11. 2014, a které žadatel neměl uhrazeny ještě ani v době podání žádosti, svědčí tato skutečnost naopak o tom, že Ministerstvo vnitra v rámci správního řízení princip proporcionality plně zohlednilo, když vzalo do úvahy výši nedoplatek a dobu, po kterou žadatel zákonem stanovené povinnosti porušoval. Totéž platí i o povinnosti na úseku placení daní, kdy žadatel dluh finančnímu úřadu ve výši 96.000 Kč uhradil až v průběhu správního řízení o žádosti.

V souvislosti s odkazem žadatele na rozsudek NSS ze dne 13. 3. 2008, č.j.: 5 As 51/2007 - 105, ministr vnitra uvádí, že právě podle tohoto rozsudku nelze přijmout formalistický výklad spočívající v tom, že ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství se vztahuje pouze na chování cizince v době podání žádosti, a nikoliv již na jeho předchozí působení na území České republiky, neboť taková interpretace se přičí smyslu a účelu uvedené normy. NSS v uvedeném rozsudku judikoval, že „smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy (v tomto případě upravující veřejné zdravotní pojištění, daně a pobytový režim cizinců na území České republiky), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl“. Z dokladů doložených k žádosti je zřejmé, že pochybení ze strany žadatele nelze označit za málo závažné.

Ministr vnitra nepopírá, že žadatel zde žije již téměř 20 let, na území České republiky je integrován jak po stránce pracovní tak i rodinné, neboť jeho manželka i nezletilý syn jsou státními občany České republiky a nezatěžuje sociální systém České republiky pobíráním různých dávek státní sociální podpory.

Ministr vnitra je však zajedno se závěrem Ministerstva vnitra v napadeném rozhodnutí, že v současné době nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, na jejichž základě by mohl žadateli prominout nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) tohoto zákona. Ministr vnitra zdůrazňuje, že tyto důvody – pro něž by jinak bylo možné podmínku prominout – by měly být v souladu se shora citovaným smyslem ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, v objektivní souvislosti s vytýkaným porušováním povinností ze strany žadatele; jinými slovy, tyto důvody by měly zamezovat pochybnostem ohledně žadatelova budoucího chování jako státního občana České republiky.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 1. 4. 2015, č.j.: VS-2931/835.3/2-2014, kterým byla žádost žadatele zamítnuta. Ministr vnitra je toho názoru, že by měl být žadateli poskytnut ještě určitý prostor k tomu, aby přesvědčil Ministerstvo vnitra, že hodlá v budoucnu plně respektovat právní řád České republiky.

V souladu s výše uvedeným rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

